

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/60/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712209455
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712209455.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Česká republika, s.r.o., so sídlom Novodvorská 994, Praha 4, Česká republika, IČO: 251 17 483, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi Y. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX/X, Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, pracovisko Dr. Herza 12, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 1.345,87 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 10C/283/2012-50 zo dňa 15. 01. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým rozhodol, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznáva m e n í tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy prvostupňového konania, predstavujúce trovy jeho právneho zastúpenia vo výške 158,- Eur, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta, vedený v Z. V., a.s., pobočka G., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXX, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania, predstavujúce trovy jeho právneho zastúpenia vo výške 43,49 Eur, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta, vedený v Z. V., a.s., pobočka G., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXX, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd uznesením zo dňa 15. 01. 2013 konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 1.345,87 Eur s príslušenstvom, podľa ustanovenia

§ 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil (prvý výrok). Dôvodom tohto procesného postupu súdu bola skutočnosť, že navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť skôr než sa začalo pojednávanie. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok). Taktiež nepriznal náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu (tretí výrok). V odôvodnení rozhodnutia o trovách konania uviedol, že vychádzal z ustanovenia § 146 ods. 2, vety prvej O.s.p.. Keďže odporcovi žiadne trovy konania nevznikli, resp. náhradu trov konania si neuplatnil, náhradu trov konania mu nepriznal. V súvislosti s náhradou trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu (ďalej aj „vedľajší účastník“) konštatoval, že je irelevantné to, že „navrhovateľ vzal návrh späť potom, ako vedľajší účastník uplatnil námietku premičania“, pretože „podstatným kontextom je jedine okolnosť, že v konaní ako vedľajší účastník vystupuje občianske združenie, ktorého hlavnou náplňou činnosti je ochrana práv spotrebiteľa a v takomto prípade nemožno vedľajšiemu účastníkovi priznať náhradu trov za zastúpenie advokátom z dôvodu ich neúčelnosti.“ Zároveň okresný súd navrhovateľovi vrátil časť

zaplateného súdneho poplatku vo výške 73,87 Eur, prostredníctvom špecifikovaného Daňového úradu (štvrtý výrok).

Proti tomuto uzneseniu podal vedľajší účastník na strane odporcu v zákonnej lehote odvolanie, ktorým napadol výrok uznesenia okresného súdu, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov prvostupňového konania (tretí výrok). Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v tejto časti zmenil a priznal mu náhradu trov prvostupňového konania, predstavujúcich náhradu trov jeho právneho zastúpenia. Zároveň žiadal, aby mu odvolací súd priznal i náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení odvolania uviedol rozsiahlu skutkovú a právnu argumentáciu, ktorou zdôvodňoval prečo považuje rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti za vecne nesprávne.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa ustanovenia § 219 O.s.p. potvrdil a aby mu priznal náhradu trov odvolacieho konania, predstavujúcich náhradu trov jeho právneho zastúpenia, ktorých výšku presne špecifikoval. Argumentoval, že „právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné“, pričom v tejto súvislosti poukázal na to, že „vedľajší účastník (...) musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach.“ Okrem toho vyslovil názor, že „trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p.“

Krajský súd ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým rozhodol, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznáva (tretí výrok), podľa § 220 O.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na potvrdenie tejto časti rozhodnutia (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázky, či Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že: „V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.“

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p.. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada účelne vynaložených trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V tomto prípade došlo k zastaveniu konania preto, že navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť, bez toho, aby uviedol konkrétny dôvod (viď späťvzatie návrhu - č.l. 47 - 48 spisu), avšak niet pochybností o tom, že k tomuto procesnému kroku pristúpil až po tom, ako mu bol zo strany súdu dňa 07. 12. 2012 doručený (viď doručka pripojená k č.l. 45 spisu) odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcu, v ktorom vzniesol námietku premlčania voči uplatňovanému nároku.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p.. Ustanovenie druhého odseku § 146 O.s.p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak účelne vynaložené trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh voči odporcovi v celom rozsahu späť bez toho, aby uviedol konkrétny dôvod, pričom z obsahu spisu možno vyvodiť, že tak urobil z dôvodu, že akceptoval námietku premlčania, ktorú voči uplatňovanému nároku vzniesol vedľajší účastník v odpore, možno konštatovať len jediný záver a to, že predmetný návrh navrhovateľa bol podaný (objektívne) nedôvodne a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Preto mu podľa prvej vety § 146 ods. 2 O.s.p. vznikla povinnosť uhradiť odporcovi a (z vyššie uvedených dôvodov) i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd nepostupoval správne, keď na základe vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu právo na náhradu trov konania (ktoré v tomto prípade predstavujú trovy právneho zastúpenia), pretože ním uvádzané okolnosti (za daného skutkového a právneho stavu) nie sú a nemôžu byť relevantným dôvodom na to, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania nebola výnimočne priznaná (§ 150 ods. 1 O.s.p.).

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolaciu súdu neostávala iná možnosť, ako uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým rozhodol, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznáva, zmeniť tak, že navrhovateľa zaviazal k povinnosti nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy prvostupňového konania, predstavujúce trovy jeho právneho zastúpenia vo výške 158,- Eur, ktoré pozostávajú z tarifnej odmeny za dva úkony právnej služby a to za prevzatie a prípravu zastúpenia a za podanie odporu proti platobnému rozkazu, v ktorom vzniesol námietku premlčania, vo výške 71,37 Eur za každý úkon (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu 1.345,87 Eur, podľa § 10 ods. 1, s použitím § 14 ods. 1 písm. a, b/ Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení zmien a doplnkov, ďalej len „vyhláška“) a z režijnej paušálnej náhrady výdavkov za uvedené úkony právnej služby v sume 7,63 Eur za každý úkon - spolu 15, 26 Eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky).

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný zaplatiť uvedené trovy prvostupňového konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Záverom odvolací súd konštatuje, že sa nezaoberal procesným návrhom vedľajšieho účastníka uvedeným v odvolaní, ktorým žiadal, aby odvolací súd prerušil konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p a požiadal Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o (presne špecifikovaných) otázkach práva spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania, pretože tento procesný návrh bol podaný podmiennečne, pre prípad, ak by sa odvolací súd v tejto otázke stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, čo sa však nestalo.

Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu, t.j. výrok o zastavení konania (prvý výrok), výrok o nepriznaní náhrady trov konania odporcovi (druhý výrok) a výrok o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku (štvrtý výrok) zostali nedotknuté (§ 206 ods. 2, 3 O.s.p.).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporca i vedľajší účastník na strane odporcu boli v odvolacom konaní úspešní a preto im podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odporca si trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne konkrétne trovy odvolacieho konania nevznikli a preto odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania odporcu nerozhodoval. Ako už bolo uvedené, vedľajší účastník na strane odporcu si uplatnil trovy odvolacieho konania (predstavujúce trovy právneho zastúpenia) v samotnom odvolaní. Za uvedený úkon právnej služby - odvolanie, ktoré sa netýkalo rozhodnutia vo veci samej, prináleží odmena vo výške 35,68 Eur (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu podľa § 10 ods. 1, s použitím § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky) a režijná paušálna náhrada výdavkov (§ 16 ods. 3 vyhlášky) v sume 7,81 Eur, teda spolu 43,49 Eur.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný zaplatiť uvedené trovy odvolacieho konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.